

QUÆSTIO MEDICA,

Quodlibetariis Disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimo Januarii.

M. ANTONIO LE MOINE, Doctore Medico, Præside.

An statim à menstruorum effluvio concepti, firmioris valetudinis?

I.

UT ad vivendum eò majori actionum diversitate indiget animal, quò præstantius est : sic ad benè vivendum earumdem actionum integritate. Hanc firma valetudo optimum vitæ condimentum, efficit : quæ certam quamdam & determinatam partium constitutionem requirit, ut cùm à partibus exerceantur actiones, eo modo eliciantur, quo partes dispositæ sunt. Sed cùm variæ multiplicesque obiri debebant, varia fuit fibrarum structura & dispositio, quæ unione perfectâ mutuò cohærentes, in unum conspirant, ut partes, & ex his totum corpus, idque sanum efficiant. In statu naturali permanente corporis fabricâ, ritè functiones obeuntur omnes. Fluidas partes in motum agunt solida. Hæc inter & illa naturale stat æquilibrium. Viget corpus. Ad hoc laudabilis sanguinis crasis, ipsius principiorum inter se justa connexio. Solidorum assiduus tritus, alterna Systole & Diastole. Fluidorum continuus fluxus & indesinens. Tunc sanum & vegetum vivit animal. Verùm cave ne sanitatem, cùm in actionibus debitè obeundis illucescat, ab ipso agendi actu existimes. Sanus est non qui debitè actiones istas obit, sed qui potest obire, undè ab innatâ potiùs exprimi debet, eas quæ secundùm naturam sunt actiones exercendi potentiâ, à partium omnium naturali constitutione dependens.

I I.

PARTIUM constitutio ut & rerum cæterarum à materiâ quâdam dependet. Materiem duplicem habent naturâ eandem. Partes efformat una, efformatas altera nutrit & conservat. Illius nomine semen utriusque sexûs intellige. Seminis muliebris nomine ovum. Hoc in actum exerit maris semen. Particulis subtilioribus sanguini sese immiscet. Ipsius circulatorio motu ad ovulum defertur. Ovi veluti consopita fluida exagitat. Animatum ovum, sicque jam procreatum animal nutrit albumen ovi, liquor in amnio contentus. Simili toto vitæ curriculo liquore nutritur, lymphâ fibrosâ sanguinis parte. Pro variâ alimenti qualitate, varia sanguinis crasis, varia solidorum dispositio, diversa totius corporis fabrica. Corporis animalis œconomia solidis & fluidis regitur. Ab utrisque sanitas & firma valetudo, nam ταῦτ' ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ σώματος καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει καὶ ὑγιαίνει. Ut autem multùm ad illam conservandam quibus alimentis nutriaris, interest: nam quales cibi, tales succi, qui licèt in partium substantiam alterentur, eam tamen quam ab alimentis mutuati sunt qualitatem successione temporis, iisdem partibus imprimunt: sic longè magis, quibusnam humoribus sis conformatus, si quam enim in se labem habeant, ita fortiter eandem partibus imprimunt, ut toto vitæ curriculo deleri vix possit.

I I I.

AD firmam illam valetudinem nativamque sanitatem, ex sanis parentibus & in ætate florenti constitutis procreari satis esse non credas. Quandiù fœtus in utero continetur, alimento opus habet, cujus in singulis partibus eò fortior impressio, quò diuturnior. Huic subministrando destinata fœmina, quam ideò frigidiorem effinxit natura. Hæc quòd tanquam naturæ tributum & vectigal aliquod singulis mensibus alio quàm graviditatis & lactationis tempore soleat ab utero per vasorum ἀναστόμωσιν effluere, menstruus sanguis dictus est, plethoræ & tritûs effectus. Flores etiam apud mulieres nuncupatur, quod & in primo juventutis flore, fructuum & fœcunditatis index, ipsas floridas non decolores & cachecticas reddat: tantis enim commodis illas beat, ut ipsi Deam aliquam Præsidem Fluoniam dictam finxerint veteres. Mulieribus non ita propria hæc evacuatio, quin & viris quibusdam accidat: sed ut eos mulierosissimos reddit: ita si supprimatur in mulieribus, has pilis & barbâ crescentibus, viris aliquando similes facit. Toto vitæ tempore non perdurat, certis enim spatiis & incipit & definit; de quibus nihil audeas decernere, ut nec de quantitate, quæ consuetudine potiùs & εὐφορίᾳ, quàm heminis Atticis, aut libris Parisiensibus definienda. Uberiùs illæ purgantur quæ graciliores ac sanguineæ, fuscæ, πολυφάγαι, οἰνοπόται, quæ sub regione frigidissimâ degunt, ac Veneri crebriùs indulgent: Ad hanc enim ut ad concipiendum omni tempore mulier paratissima, licèt illo faciliùs peragi soleat conceptio, quo natura vel sanguinem illum excrevit, vel sese ad excernendum accingit.

IV.

CUM uterus, licèt illecebrosæ voluptatis sedes, sit veluti sentina & cloaca, in quam natura totius corporis sedes & inquinamenta commodè propter situm inferiorem demittit; menstruis effluentibus aut effluxuris, crispatis tunc fibris, & ad redundantem sanguinem expellendum dispositis, meatibusque magis apertis, copiosiori pravorum humorum fœdatur illuvie: Hinc, si generationem intendas, cùm sani potiùs, quàm sexu vel individuo similis, debeas intendere; non nisi post menstruorum effluvium, expurgato sordibus ab istis utero, conceptionem exoptes. Tunc temporis purior ad ovum allabitur sanguis, & inde fœtui purius, per totum etiam graviditatis tempus, alimentum suppeditatur. Nec putes aliàs impuriori portione derelictâ, sugi duntaxat ab infante puriorem. Hæc enim propter continuitatem & contagium, etiam si qua est, corrumpitur, malignamque qualitatem acquirit ob copiàm ac moram in utero, quæ màjor est & diuturnior in his quæ ante menstruorum eruptionem concipiunt. Unde cùm omnia quæ gravidis accidere solent symptomata, retentis à mensibus oriantur, magis in istis exacerbata sævient, majus igitur ciborum à quibus optimus fit sanguis, fastidium, rerumque noxiarum & horrendarum planè depravatus magis appetitus ille picaceus, & pejor indè ac ferè venenata cacochymia succrescet, non fœtæ tantùm, sed & fœtui perniciosa.

V.

AN adeò intemperantiæ & voluptati servies, ut nullâ liberorum habitâ ratione, illud omne tempus, quo libidinis æstro percitus es, generationi felicissimæ commodum arbitteris? Non-ne fuit ea semper naturæ lex, ut flores fructibus præmittantur? Uterus campus ille naturæ feracissimus sanguineo perfusus & irroratus imbre, pravâ jam omni labe repurgatus, Veneris appetens avidè semen recipit, & fœtum blando sanguine fovet ac nutrit, quod alio tempore suffocaret & obrueret; ita ut quæ menstruis erumpentibus, aut jamjam erupturis fiat conceptio, vel inanis, vel ad abortum paratissima, vel toto vitæ tempore debilis possit evadere. Sanguine quidem fœtus indiget, sed non tantâ copiâ quâ solet ante menstrui sanguinis effluxum coacervari; hæc enim in quibusdam sterilitatis causa, cum ipsis cruenta vomitio prosit ad concipiendum. Robustos & valentes fœtus viragines & laboriosæ mulieres edunt, quæ multum sanguinis discutiunt: quibus etiam nunquam fluxêre, fœtui quod necessarium est suppeditant, redundanti non opprimunt. Ut igitur crudus, impurus & imperfectus sanguis, qualis propter exuberantiam, humorum per patentes ductus ruentium impetum & motus per decliviora facilitatem, solet esse qui jam effluit, vel effluxurus est, non tantùm frigidam & humidam, ideòque à sanitate perfectâ deflectentem intemperiem inducit, sed ipsa seminis principia obruit & obtundit; ita repurgatus, tùm crudiore portione, tùm quantitate detractâ, embrioni nutrimentum idoneum suppeditat, & salubrieri nutritione ovi principia

4?9

exſuſcitat, ſicque functiones omnes perbellè exercentur, excrementa debitè excernuntur, tolluntur morborum cauſæ, & longæ perfectæque ſanitatis, ac firmæ valetudinis firmamenta conſtituuntur.

Ergo ſtatim à menſtruorum effluvio concepti, firmioris valetudinis.

Domini Doctores diſputaturi.

M. Joannes-Franciſcus Giot.	*M. Petrus-Antonius Lepy.*	*M. Andreas Creſſé.*
M. Franciſcus-Antonius le Dran.	*M. Elias Col de Vilars.*	*M. Armandus-Joſeph Collot.*
M. Antonius le Moine, Actûs Moderator,	*M. Henricus Beſnier.*	*M. Philippus Caron.*

Proponebat Pariſiis JACOBUS-PHILIPPUS DAVIER DE BREVILLE, Pariſinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1715. die 10 Januarii.

Typis JACOBI QUILLAU, Univerſitatis, & Facultatis Medicinæ Typographi.